

(לעיל)

ל"ב ח
ל"ג ח
ל"ד ח

רבינו הנגאל

ל"ב ח
ל"ג ח
ל"ד ח

ל"א ח

ל"ב ח
ל"ג ח
ל"ד ח

ל"א ח

ל"ב ח
ל"ג ח
ל"ד ח

ל"א ח

ל"ב ח
ל"ג ח
ל"ד ח

א"ה מ"י מ"ד מהלכות
עירובין הלכות טו
עושין א"ה מ"י טעם
פ"ג כ
יב ב מ"י פ"ג מ"ג
עירובין הלכות טו

שבעת רבעים קמה ועוד חייבין בחלה. פ"ו ז' לוגין ועוד הדיית
בילה ומוטם בילה כדפי' בקונטרס והם שש ירושלמיות ו'
ישראליות ובסוף כלל גדול (שנה דף טו) היה כתוב בספרים והתנן ה'
רבעים קמה ועוד חייבים בחלה ל"ג ר"ש (6) ועוד ההם משמע דכשל
ישראל יאירי והם ליכא ועוד אלף
ה' גמלוס ור"ה מפרש להתיא
כרבי יוסי גרסינן ליה שפיר דקנן
בחס' עריות (פ"א מנהג ג) ומייתי לה
כפ"ק דשבת (דף טו) שמאי אומר
מקד לחלה ט' ומכילא חמש רבעים
קמה חייבין בחלה ור' יוסי אומר חמש
פטורים חמש ועוד חייבים ומפרש
ר"ה דלכבר רבי יוסי דלרש"י
עירוביכס היט דלחלה הערפת
לרש"י דהוא חלה יסאל שיעור
עירוביכס הדיית עיסה מדברית
והוא ועוד היט כדי חלה ומר"ה
מפרש דל' יוסי לטעמיה דשמעתין
דקאמר ח"י פרס ב' ביצים שחוקת
ושער רבי ב' ביצים ועוד ח' מל'
בבילה א"ה מ"ו רבעים קמה ועוד
חלה מ"ג ביצים וחומש בילה כמנן
שלה ופלה ועודות ב' ביצים וקלסא
ועודות דל' רכרי יוסי מ"ה ביצים
וחומש בילה ונ' ועודות חמ"פ סהסאין
והקבין יתוספו מנן הביצים דקדאי
ק"ל כדמוכח בשמעתין ולכאורה נראה
דאין הלכה כרבי יוסי כדלמרינן במי
סהילויא (שיל דף טו ז') דהלכה כר'
יוסי מחבירו ולא מחבירי ואלמרינן
מזי אמר ליה ר' אלעזר לרב חכי מה
אכור רבנן בני מרשא ח"ל הכי אמר
ר' יוחנן הלכה כר' יוסי וקאמר רש"י
מכלל דחידושה פליג עליה משמע דר'
רביס פליגי עליה ח"ן הלכה כר' יוסי
אבל לפוס ריהטא דגרסינן בפ' כלל
גדול (שנה דף טו) ובפרק אלעזר
פסחים דף מה) דנקט רש"י חמש
רבעים ועוד חייבין בחלה משמע
דהלכה כר' יוסי: **ק"ל** סלקא דעתך

גדי פסופוס. פאחס לסיס כמדבר שומר לגולגולה: ארפ"ג: סאין,
במנחות י"ף לה בפרק התורה (דף טו) דכתיב (יחזקאל מה) ארפ"ג והבנת
מוקאחד (להם) [יהיה] וכתיב (ע) מעשר הבנה מן הכור וק"ה שלשים סאין
מעשר ידידה כמה הוי"ג סאין והעומר עשירית של ג' סאין סאין י"ח קבין
תורה אור ש"פ ז' לוגין עשירית דפי' לוגין ז'
לוגין עשירית של ג' לוגין וחמש הלוג
וחאז בילה וחומש הלוג ורש"י דקאמר ז'
רבעים ועוד רבעים רכביי הקב
הדיית ז' לוגין ועוד בילה וחומש:
ש"פ ז' רש"י פ"ג מ"ג מ"ד מ"ה
נעשו ה' ירושלמיות שבת' לט לוג
מ"ד ר"ה וחומש ז' בילה וחומש הוי
חומש הלוג בילה וחומש חמשה ג' ביצים
והחומש בילה הוא חומספת לבילה
הששית הרי לוג וחומשו וכן נעשין
לוג ירושלמי שהרי ו' חומשין אלו
נעשו ה': פ"ו ז' ביצים. שאיכל כל
לרס: **ופונד**. ששית חולב יוסר
מלחי וכתיב (שמי ג) וכן רשעים
חסר: **מתני'** ה"ג במתני' אגשי
חצר ואגשי מרפסת ט' ולא מירט
אלו עם אלו אלא מירטו אלו לענמן
ואלו לענמן. מרפסת ארובה היא
וארובה פתח עליות פתוחין לה וטול
יואלין בסולם ח' לחצר וממנה לרה"י
ואגשי ח'ן חסרין האילן וצ"ה
מרפסת י' שלא הלט בסולם אלא
להקל ואמרינן תורת מחילה עליו ואין
לסרין כדלמרינן כפ"ק מעבדון
(שיל דף טו): סולם תורת פתח עליו
ותורת מחילה עליו והכל להקל ומ"מ
שני רשויות הן ואין מולין מו' לו:
כל צנצנו. א"ה י"ג חצר ח' או
עמוד גבוה י' סמוך למרפסת רשות
מרפסת סולמת זו ומשמתינן הן בו
אבל לא בני חצר: **בפסוק**. שהחילת
סמוכה למרפסת. חוליות הבור-קרקע
עגולו בחפירת הבור והקישו צי פי
הבור סביב: **גמ'** לוס בפסוק ולוס
בפסוק. ב' חירות שלא מירטו ט'
רשות אחת סמוכה לן וטעה להתייבן להשתמש בה כפחה זו שהוא נוח
ליכנס: פיינו חנון שנין ב' פנינים. כלומר הא לא מבעיא לן מאי
דיניה חס אכור לשהיין או מואר הדיית חנון שנין ב' חירות דתנן
ב"ה רע אכור מערבין רע שנים מערבין וחס לא מירטו ביחד שניהם
אכורים להשתמש בה חס רשות של ארבעה היא לחין רשות פתוח מד'
ומלגן דאכורים בה דהא גבי **לח** שנין שני חירות חן (שיל דף
טו): היו בראשו פירות אלו שולין מכלן וחוכלין וכן וכלבל שאל
וירידו למטה אלמא כל היכא דשוי לתרויהו אסרי אהדי וגם ברשות
נמוכה מ' אמרינן מקום שאין צ' על ד' מואר לבני רה"י ולבני
רה"י לכתף עליו דמקום פסור הוא הא א"ה ב"ה ד' אכור לתרויהו
על דרכיה למעשה מ' מפחים וכל **שלא** עמוק מ' מפחים **לכל משמש**
על דקרינן ליה פתח-לא גבוה קרקעיהו י' מפחים וכל נמוך עשרה
מפחים: לוס בוריקס ולוס בוריקס. כל רשות שהיא בין ב' רשויות
וקשה השמשה לשהיין לזה גבוה י' וזה גבוה עשרה ואין יכולים
להשתמש אלא בוריקה הא לא מבעיא לי דהיינו **לח** שנין ב' חירות
ואסורין מפרש במשנה דקתני וכלבל שאל וירידו למטה אלמא אכורים
עם שנין: פיינו פרי. דהוי נמי אכור לתרויהו דהא חספק רשות
חשיב וכוין דהשמשו שיה לשהיין אכורין בו דלמ"ר רב (שיל דף טו):
ר"ח שנין ב' חירות עמוק מו' י' וזה שיה לארץ טענין אותו לזה
שקוה לארץ דהוא לזה השמש בנחת ולזה בקשה כו' שמעינן מיה
דאי לשהיין בנחת או לשהיין בקשה שניה אכורין בו: לוס בפסוק
לוס בוריקס. כגון שחצר זו נמוכה וחצר זו גבוהה ותל ביניה גבוה
מו' ולו לארץ: פיינו דרכס בר רב סוגג. בפרק חנון (שס)
דלמ"ר טתל שנין ב' חירות גבוה י' ולו אחד שיה לארץ טענין אותו
לזה שקוה לארץ: לוס בפסוק ולוס בשלשול. כגון חצר גבוהה מן החל

(שיל טו)

שם עמוד ג'
(שיל טו)

(שיל טו)

[שס]

שיל טו

הגרות
הבית

(6) חו"ס ד"ס
שפת וכו' לא
גבס רש"י חס
ועוד דהשמש:

(ל"ב ח)

ר"ה ר"ה
ר"ה ר"ה
ר"ה ר"ה

כדי עיסותיכם, וכמה עיסותיכם? **כדי עיסת
המדבר**, וכמה עיסת המדבר דכתיב **והעומר
עשירית האפה הוא** מבאן אמרו ר' רב'עלם
קמה ועוד חייבת בחלה שהו' של ירושלמית
שהו' של ציפורי מבאן אמרו האוכל
כמה זו ה"ו ברא ומבוכד ית' על כו' רעבתן
פחות מבאן מקולקל מעשיו: מתני' אגשי
חצר ואגשי מרפסת ששכרו ולא עירבו: כל
שגבוה י' מפחים למרפסת, פחות מבאן לחצר.
חוליות הבור' הסלע: גבוהים עשרה מפחים
למרפסת, פחות מבאן לחצר, ברא' בסמוכה
אבל במופלגת אפילו גבוה י' מפחים לחצר
ואיזו היא סמוכה: כל שאינה רחוקה ארבעה
מפרסיה: **גמ'** פשיטא: לזה בפחת ולזה בפחת
דיינו *חלון שבין שתי חצרות, לזה בוריקה
לזה בשלשול וזה בשלשול היינו *חריץ
שבין ב' חצרות **לזה בפחת ולזה בוריקה**
היינו *דרבה בר רב הונא אמר רב נחמן **לזה
בפחת ולזה בשלשול** היינו *דרב שיובי
אמר רב נחמן **לזה בשלשול ולזה בוריקה**
כאי: אמר רב ישניהו אסורין ושמיאל אמר
נחמין אותו לזה שבשלשול לזה חשמישו
בנחת ולזה חשמישו בקשה *וכל דבר
שחשמישו לזה בנחת ולזה בקשה נותנים
אותו לזה שחשמישו בנחת **ואגשי חצר
ואגשי מרפסת ששכרו ולא עירבו: כל
לחצר קא סלקא דעתך מאי מרפסת**
בני

מאי מרפסת בני עלייה. מפרש ר"י סתם פתח עלייה גבוה
עשרה מן מרפסת ומרפסת גבוה מן החצר י' ודקן סולמות וירדין
מגליה למרפסת ומרפסת לחצר ודקן חצר יולאים לרשות הרבים
ומרפסת היא של בני עלייה ואין בני החצר אכורים חוזה לבני
עליות לפי שהמפסת היא שלהם והא דקאמר כמנן בשי' החצרות
כשבאין בני החצרה דקן עליות למלכות שהצורה התחונה על
העליונה היט דמפרש בפירקין* משום שעשו מחילה בשתופם וכשלא
עירבו בני עליות יחד אכורים המרפסת זה על זה משום לזה בשלשול
וזה בשלשול אבל מנחת האולמות שירדין בהם מן העליות לא-
הא אכורין זה על זה דכולם תורת מחילה עליו והשאל פריך לרב
שפיר כיון דפתח עליות ולתותיהם גבוהים מן החצר כו' ויאר
לאזי טענין חל ועמוד שחצר הגבוהים י' והם כנגד החלונות הגבוהים
לבני עליות בשלשול י' ואכור לרב בני חצר על בני עליות ט" וריקה
כיון דכל ועמוד היו של שניהם ולא דמי למרפסת שיה לבני עליות
לבה ואפי' שאל ועמוד הוא שיה למרפסת ויכל להשתמש מן
המרפסת בלח ועמוד בפחת מי"מ לא מיקרי לבני עליות בפחת אלא
בשלשול כי במרפסת חין בה דיוקנה ואינה יכולה לאכור חל החל
לחצר אלא ט" עליות ואפי' שירדין בה מן העליות ומשמתינן בה
חונה אכורין כיון דכולם תורת מחילה עליו והא דלמרינן בשמעתין
דכשבאין בני החצונה למלכות לא חשיב לבני החצונה כיריקה ללו
משום דכולם חשיב עליו כפחה לאכור אלא דפי' סולם חשיב לבני-
החצונה השמשין בנחת כמו בשלשול אבל כפחה לא חשיב ולא עדיף
ספי משלשול לאכור ומשני לאותן הדריים במרפסת פירוש שפתי
עליות חוך עשרה למרפסת דהו ליכא בסולם תורת מחילה:

י' דאינה משתמשת עליו בחול אלא בשלשול וכתרבה שיה לו: פיינו דרכ שיובי. כפ' חנון (שס): לוס בשלשול ולוס בוריקס. כגון חצר זו
גבוהה מזה החל י' וזו נמוכה ממנו י': פ"ה. לשהיין בקשה הוא והרי הן שוין בו ואכורין זה על זה דהא כל שלשול אמרינן דקשה הוא א"ה
לעלמ' לבני וריקה הוא שלשול השמשין בנחת הוא ומואר הוא שבוריקה אכור חס לא מירטו אלו עם אלו אלא חל לענמן ואלו לענמן:

רביעית ולפ"ק לא חצרות פומטא ערב מפני שהיא דרבנן כדמנין בתורת כותנים חין ואיכלין
פסאין ולא השתה מקטין פסאין פסא פומטא ערב ואסורין מן התורה עלת מירי פומטא
בו ביום: **פ' שלשול** לזה בפחת וזה בפחת חנון שבין שתי חצרות היט' מתני' דהיא תחילת פרק
חלון חצר בוריקה וזה בוריקה חנון שבת שנין שתי חצרות כלומר מנחתה הניחה לזה בשלשול וזה